

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Barbory Berkové a soudkyň Mgr. Jany Volkové a JUDr. Martiny Radkové, Ph.D., ve věci

žalobkyně: **E. N. s. r. o., IČO X**
sídlem Š. 66/9, X O.
zastoupená advokátem Mgr. Markem Gocmanem
sídlem 28. října 438/219, Mariánské Hory, 709 00 Ostrava

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 427/31, Brno

za účasti: **Mgr. Ing. P. B.**, insolvenční správce
sídlem M. n. 37, U.

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 1. 2018, č. j. 2394/18/5000-10470-700290,
ve věci penále za prodlení s odvodem za porušení rozpočtové kázně,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoba zúčastněná na řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě domáhala přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 1. 2018, č. j. 2394/18/5000-10470-700290, kterým

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.

žalovaný zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil rozhodnutí Finančního úřadu pro Olomoucký kraj (dále jen „správce daně“), platební výměr ze dne 21. 6. 2017, č. j. 1396964/17/3100-31471-804121, jímž správce daně vyměřil žalobkyni penále za prodlení s odvodem za porušení rozpočtové kázně.

2. Z předloženého správního spisu krajský soud zjistil, že Ministerstvo průmyslu a obchodu poskytlo žalobkyni na základě rozhodnutí o poskytnutí dotace ze dne 20. 12. 2010 peněžní prostředky ve výši 33 000 000 Kč ze strukturálních fondů. V důsledku konstatování porušení rozpočtové kázně vydal správce daně dne 19. 5. 2016 rozhodnutí č. j. 946486/16/3100-31471-801817 (dále jen „platební výměr na odvod“) na odvod za porušení rozpočtové kázně, kterým vyměřil žalobkyni odvod do Národního fondu ve výši 1 650 000 Kč. Proti platebnímu výměru na odvod brojila žalobkyně odvoláním, které žalovaný rozhodnutím ze dne 16. 5. 2017, č. j. 22045/17/5000-10610-71136, zamítl a platební výměr potvrdil. Žalobkyně rozhodnutí o odvolání proti platebnímu výměru na odvod napadla žalobou podanou u Krajského soudu v Ostravě – pobočky v Olomouci. Věc byla u krajského soudu vedena pod sp. zn. 65 Af 45/2017.
3. Po nabytí právní moci platebního výměru na odvod a rozhodnutí o odvolání, tedy po 19. 5. 2017, vydal správce daně v bodě 1 této žaloby uvedený platební výměr ze dne 21. 6. 2017 na penále za prodlení s odvodem za porušení rozpočtové kázně (dále jen „platební výměr na penále“), kterým bylo žalobkyni vyměřeno penále ve výši 872 850 Kč. Proti platebnímu výměru na penále podala žalobkyně odvolání, které žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl a platební výměr na penále potvrdil. Proti tomuto rozhodnutí brojila žalobkyně žalobou, která je předmětem tohoto rozsudku.
4. V žalobě žalobkyně namítala, že u zdejšího soudu je pod sp. zn. 65 Af 45/2017 vedeno řízení o její žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 5. 2017, č. j. 22045/17/5000-10610-711361, ve věci odvodu za porušení rozpočtové kázně. Žalobkyně namítala, že pokud vycházely správní orgány z principu zákonnosti pravomocného a vykonatelného rozhodnutí, měly tento princip poměřovat se zásadou uvedenou v § 5 odst. 3 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu (dále jen „d. ř.“). Měly tedy vyčkat pravomocného rozhodnutí soudu ve věci sp. zn. 65 Af 45/2017 a neměly vydat platební výměr na penále. Pokud správce daně, aniž by bylo rozhodnuto ve věci sp. zn. 65 Af 45/2017, vydal platební výměr na penále, měl dostatečně zdůvodnit naléhavost takového postupu a vysvětlit, proč nebylo možné vyčkat na pravomocné rozhodnutí krajského soudu. Žalovaný o věci vedené u krajského soudu pod sp. zn. 65 Af 45/2017 prokazatelně věděl, jelikož byl účastníkem řízení. Žalovaný tak měl vyčkat na vydání rozhodnutí ve věci sp. zn. 65 Af 45/2017, protože nemohl vědět, zda v budoucnu neodpadne důvod pro vyměření penále. Žalobkyně odkázala na nálezy Ústavního soudu ze dne 15. 12. 2003, sp. zn. IV. ÚS 666/02.
5. Žalovaný ve vyjádření k žalobě navrhl zamítnutí žaloby. Uvedl, že nebyl oprávněn uplatnit diskreční pravomoc ve prospěch žalobkyně, neboť vydání platebního výměru na penále je dle zákona o rozpočtových pravidlech následkem neuhrazení odvodu za porušení rozpočtové kázně. V této souvislosti žalovaný odkázal na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č. j. 1 Afs 53/2013-33, 1 Afs 1/2011-82 a další. Uzavřel, že platební výměr na penále za prodlení s odvodem za porušení rozpočtové kázně byl vydán po nabytí právní moci platebního výměru na odvod, jeho vydání bylo řádně odůvodněno a penále bylo vyměřeno v souladu se zákonem o rozpočtových pravidlech a d. ř.

6. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)] napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
7. Krajský soud zdůrazňuje, že právní řád České republiky zná v různých procesních předpisech různé opravné instituty, které se od sebe liší mj. i tím, že některé z nich mají ze zákona odkladný účinek, jiné nikoli. Žaloba proti rozhodnutí správního orgánu podle § 65 s. ř. s. k soudu rozhodujícímu ve správním soudnictví odkladný účinek automaticky nemá; lze jej však přiznat soudním rozhodnutím na návrh žalobce (viz § 73 odst. 1, 2 s. ř. s.).
8. Krajský soud zdůrazňuje, že dle konstantní judikatury správních soudů má odkladný účinek ve správním soudnictví charakter institutu výjimečného, který nemá být v řízeních před správními soudy pravidlem. Pokud by jím měl být, nestanovil by zákonodárce jako základní pravidlo, že žaloba resp. kasační stížnost odkladný účinek nemají (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 5. 2014 č. j. 6 Afs 73/2014-56, www.nssoud.cz).
9. Krajský soud ověřil ve svých evidencích, že žalobkyně návrh na přiznání odkladného účinku ve věci vedené u zdejšího soudu pod sp. zn. 65 Af 45/2017 týkající se odvodu za porušení rozpočtové kázně nepodala. Žalobkyně se tak ani nepokusila o přiznání odkladného účinku žalobě, odkladný účinek nenastal. Rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 5. 2017, č. j. 22045/17/5000-10610-71136, kterým žalovaný zamítl odvolání proti platebnímu na odvod a tento platební výměr potvrdil, tak nabylo právní moci. Správní orgány v nyní posuzované věci tak rozhodovaly na základě pravomocného rozhodnutí o odvodu za porušení rozpočtové kázně a byly oprávněny rozhodnout o penále.
10. Krajský soud zdůrazňuje, že prosté podání žaloby nebrání rozhodnutí správce daně, a to ani při uplatnění zásady zdrženlivosti obsažené v § 5 odst. 3 d. ř. Opačný výklad – zastávaný žalobkyní – totiž popírá institut přiznání odkladného účinku žalobě v samé jeho podstatě. Pokud by měl být takový výklad akceptován, stal by se institut přiznání odkladného účinku zcela zbytečným. To však bylo jen stěží úmyslem zákonodárce při formulaci § 73 s. ř. s., do kterého byl právě tento institut výslovně zakotven.
11. Vzhledem k výše uvedenému krajský soud neshledal žalobu důvodnou, proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
12. O náhradě nákladů řízení krajský soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., když procesně úspěšný žalovaný náhradu nákladů řízení nepožadoval.
13. O náhradě nákladů řízení osoby zúčastněné na řízení rozhodl krajský soud podle § 60 odst. 5 s. ř. s., když této osobě neuložil v řízení žádnou povinnost a neshledal ani žádné důvody hodné zvláštního zřetele, které by přiznání náhrady nákladů řízení této osobě odůvodňovaly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Olomouc 24. dubna 2019

Mgr. Barbora Berková v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.